

- 2) Καταδικάζει τη *Liga para a Protecção da Natureza* και τη Δημοκρατία της Φινλανδίας στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Το Βασίλειο της Δανίας, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, η Δημοκρατία της Εσθονίας και το Βασίλειο της Σουηδίας φέρουν τα δικά τους δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 58 της 25.2.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 7ης Νοεμβρίου 2013 [αίτηση του *Gerechtshof te Amsterdam* (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — *UPC Nederland BV κατά Gemeente Hilversum*

(Υπόθεση C-518/11) (¹)

(Δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών — Οδηγίες 97/66/ΕΚ, 2002/19/ΕΚ, 2002/20/ΕΚ, 2002/21/ΕΚ και 2002/22/ΕΚ — Καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής — Παροχή ενός βασικού καλωδιακού πακέτου ραδιοτηλεοπτικών προγραμμάτων — Πώληση από έναν δήμο του καλωδιακού του δικτύου σε ιδιωτική επιχείρηση — Συμβατική ρήτρα που αφορά την τιμολόγηση — Εξουσίες των εθνικών ρυθμιστικών αρχών — Αρχή της καλόπιστης συνεργασίας)

(2014/C 9/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Gerechtshof te Amsterdam

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

UPC Nederland BV

κατά

Gemeente Hilversum

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής απόφασης — *Gerechtshof te Amsterdam* — Ερμηνεία του άρθρου 8, παράγραφος 4, της οδηγίας 2002/19/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με την πρόσβαση σε δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών και συναφείς ευκολίες, καθώς και με τη διασύνδεσή τους (οδηγία για την πρόσβαση) (EE L 108, σ. 7), της οδηγίας 2002/21/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία-πλαίσιο) (EE L 108, σ. 33), καθώς και της οδηγίας 2002/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία καθολικής υπηρεσίας) (EE L 108, σ. 51) — Παροχή ελεύθερα προσβάσιμων ραδιοτηλεοπτικών πακέτων μέσω καλωδιακής μεταδόσεως — Δήμος ο οποίος μεταβίβασε την επιχείρηση του καλωδιακής μεταδόσεως — Περιορισμός των λιανικών

τιμών — Κανόνες ανταγωνισμού — Εφαρμογή από τα εθνικά δικαστήρια

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 2, στοιχείο γ', της οδηγίας 2002/21/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία-πλαίσιο), έχει την έννοια ότι υπηρεσία συνιστάμενη στην παροχή ενός βασικού καλωδιακού πακέτου ραδιοτηλεοπτικών προγραμμάτων, για την οποία χρεώνονται τόσο έξοδα μεταδόσεως όσο και η αμοιβή ραδιοτηλεοπτικών φορέων και τα δικαιώματα των οργανισμών για τη συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας σχετικά με τη δημοσιοποίηση του περιεχομένου τους, εμπίπτει στην έννοια των «υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών» και, ως εκ τούτου, στο καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής τόσο της ανωτέρω οδηγίας όσο και των οδηγιών 97/66/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, σχετικά με την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την προστασία της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών, 2002/19/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με την πρόσβαση σε δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών και συναφείς ευκολίες, καθώς και με τη διασύνδεσή τους (οδηγία για την πρόσβαση), 2002/20/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την αδειοδότηση δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την αδειοδότηση), και 2002/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία καθολικής υπηρεσίας), οι οποίες συνδέονται το εφαρμοστέο στις υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών νέο κανονιστικό πλαίσιο, εφόσον η υπηρεσία αυτή περιλαμβάνει κατά κύριο λόγο τη μεταφορά τηλεοπτικού περιεχομένου μέσω καλωδιακού δικτύου έως το τερματικό λήψης του τελικού καταναλωτή.
- 2) Οι οδηγίες αυτές έχουν την έννοια ότι, από την εκπνοή της προθεσμίας για τη μεταφορά τους στο εσωτερικό δίκαιο, δεν επιτρέπουν να επεμβαίνει άμεσα μια οντότητα όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία δεν έχει την ιδιότητα εθνικής ρυθμιστικής αρχής, στα τιμολόγια που εφαρμόζονται στον τελικό καταναλωτή για την παροχή ενός βασικού καλωδιακού πακέτου ραδιοτηλεοπτικών προγραμμάτων.
- 3) Οι ως άνω οδηγίες έχουν την έννοια ότι απαγορεύουν, υπό περιστάσεις όπως εκείνες της κύριας δίκης και λαμβανομένης υπόψη της αρχής της καλόπιστης συνεργασίας, σε μια μη έχουσα την ιδιότητα εθνικής ρυθμιστικής αρχής οντότητα να επικαλείται, έναντι ενός παρόχου βασικών καλωδιακών πακέτων ραδιοτηλεοπτικών προγραμμάτων, ρήτρα η οποία περιέχεται σε σύμβαση που συνήφθη πριν την καθιέρωση του εφαρμοστέου στις υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών νέου κανονιστικού πλαισίου και η οποία περιορίζει την ελευθερία του παρόχου αυτού να καθορίζει τις τιμές.

(¹) EE C 25 της 28.1.2012.